

Unge uden uddannelse og job

Budgetøkonomisk potentiale

Social- og Boliganalyse nr. 2 | oktober 2026

Hvordan påvirker det den offentlige økonomi, når unge, der står uden for uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, kommer i enten uddannelse eller job?

Det undersøger vi i denne analyse. Analysen har fokus på delmålgruppen af unge, der er i særlig risiko for at forblive uden uddannelse eller job. Analysen kan blandt andet være med til at styrke beslutningsgrundlaget for investeringer i virksomme indsatser, der retter sig mod nogle af de unge, som er længst fra uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, fx unge med psykiatriske diagnoser eller unge, som har været anbragt uden for hjemmet i barndommen.

Baggrunden for analysen er den politiske aftale fra 2024 om Ungeløftet, som retter sig om de mere end 40.000 unge, der i dag hverken er i uddannelse eller job.

Analysens hovedresultater og centrale pointer

- Unge uden uddannelse eller job har ofte mange og forskelligartede kontakter med velfærdssystemet. Når en ung i gruppen starter på en uddannelse eller kommer i beskæftigelse, påvirker det derfor typisk også kontakterne med de forskellige velfærdsområder, herunder det sociale område og beskæftigelsessystemet.
- Lykkes det at få en ung i uddannelse eller job, kan det offentlige potentielt spare gennemsnitligt lidt over 300.000 kr. pr. ung set over en 8-årig periode. For delmålgruppen i særlig risiko for at forblive uden uddannelse eller job pga. fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, misbrug eller anbringelse uden for hjemmet i barndommen, er det budgetøkonomiske potentiale over en 8-årig periode på ca. 400.000 kr pr. ung.
- De potentielle besparelser kommer primært fra færre sociale indsatser, færre indkomstoverførsler og højere skatteindbetalinger. På kort sigt er der væsentligt øgede offentlige udgifter, når en ung tager en uddannelse. Men analysen viser, at disse udgifter kan betragtes som en investering, der gavner både den unge og samfundet på sigt.
- Analysen medregner ikke omkostninger til konkrete indsatser og siger ikke noget om, hvad der skal til for at få unge i job og uddannelse. Men de potentielle besparelser peger på, at indsatser, der får de unge i uddannelse og beskæftigelse, ofte vil kunne betale sig over tid.

Om analysen

Analysen belyser det budgetøkonomiske potentiale for kommuner, regioner og staten ved, at unge, der står uden for uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet, kommer i enten uddannelse eller beskæftigelse.

I efteråret 2024 indgik den daværende regering sammen med Socialistisk Folkeparti, Konservative Folkeparti og Radikale Venstre aftalen *Ungeløftet*, der tager sigte på at hjælpe de ca. 43.000 unge, der i dag er uden uddannelse eller job, så de "ikke falder uden for uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet". Med aftalen om *Ungeløftet* blev der blandt andet afsat midler til, at Den Sociale Investeringsfond kan understøtte aftalen gennem udvikling og udbredelse af virksomme indsatser til de unge. Viden om det budgetøkonomiske potentiale kan styrke beslutningsgrundlaget for investeringer i virksomme indsatser, der retter sig mod nogle af de unge, som er længst fra uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet og i risiko for at forblive uden uddannelse og job.

Der er allerede en hel del viden om gruppens omfang, karakteristika og de unges tilbøjelighed til at forblive i gruppen, se eksempelvis Bolvig (2023), Beskæftigelsesministeriet (2024), Børne- og Undervisningsministeriet og Finansministeriet (2024) samt Social-, Bolig- og Ældreministeriet (2024).

Denne analyse bygger videre på denne eksisterende viden, særligt viden om de risikofaktorer, der direkte eller indirekte øger sandsynligheden for, at unge forbliver i gruppen uden uddannelse eller job, som identificeret i Velfærdspolitisk Analyse nr. 39. Konkret fokuserer analysen på unge i alderen 18-23 år uden uddannelse og job, som har mindst én af følgende risikofaktorer:

- anbringelse i barndommen
- kognitiv funktionsnedsættelse
- psykisk funktionsnedsættelse
- misbrugsproblematikker

Analysens målgruppe dækker lidt over halvdelen af den samlede gruppe af unge uden uddannelse eller job, og vi benævner denne målgruppe "Unge i risiko for at forblive uden uddannelse eller job"/"risikogruppen".

Se boksen "Data og definitioner" til sidst i analysen for en uddybet beskrivelse af risikogruppen, og hvordan uddannelse og beskæftigelse er defineret i analysen.

Det budgetøkonomiske potentiale for det offentlige belyses i analysen ved hjælp af Den Socialøkonomiske Investeringsmodel, SØM, og.

Gruppen i risiko for at forblive uden uddannelse eller job

Gruppen af unge uden uddannelse eller job er stor, men for mange vil det blot være en midlertidig situation. En stor del af de unge finder selv ind i et uddannelsesforløb eller et job og udtræder på den måde af gruppen. Men der er også en del af gruppen, som har sværere ved at starte på en uddannelse eller finde et job, i denne sammenhæng afgrænset til dem, som er i risiko for at forblive uden uddannelse eller job. Både det at være i risikogruppen og antallet af risikofaktorer ser ud til at have betydning for, hvor længe de unge optræder i gruppen uden uddannelse eller job. Allerede året efter er andelen af de 18-23-årige, der er kommet i uddannelse eller job, således markant lavere for unge med mindst én risikofaktor sammenlignet med unge uden risikofaktorer, og andelen er endnu lavere for unge med flere risikofaktorer. Eksempelvis er tallet 21 pct. for unge med mindst to risikofaktorer og 15 pct. for unge med mindst tre risikofaktorer, mens tallet var 42 pct. for unge uden risikofaktorer, jf. tabel 1.

Tabel 1

Opdeling af unge uden uddannelse eller job efter risikofaktorer, og om de er i job eller uddannelse året efter

Gruppe	Andel af samlet gruppe, pct.	Andel i job året efter, pct.	Andel i uddannelse året efter, pct.	Andel i uddannelse eller job året efter, pct.
Samlet gruppe uden uddannelse eller job	100	18	18	32
Ingen risikofaktorer	45	26	22	42
En risikofaktor	31	14	16	27
En eller flere risikofaktorer	55	11	15	24
To eller flere risikofaktorer	24	8	14	21
Tre eller flere risikofaktorer	5	6	11	15

Anm.: Tabellen viser dels, hvordan den samlede gruppe af unge uden uddannelse eller job fordeler sig i forhold til risikofaktorerne anbringelse i barndommen, kognitiv funktionsnedsættelse, psykisk funktionsnedsættelse og misbrugsproblematikker (antal og type). Og dels hvor stor en andel af de forskellige undergrupper, der opnår tilknytning til uddannelse, job eller begge året efter. Populationen dækker over unge i alderen 18-23 år i slutningen af tredje kvartal 2024, som også er i befolkningsregistret i slutningen af tredje kvartal 2025, hvor der opgøres tilknytning til uddannelse/job året efter. Der er ikke væsentlig forskel i andelen, der kommer i uddannelse eller job året efter, for de enkelte risikofaktorer.

Kilde: Egne beregninger baseret på registerdata fra Danmarks Statistik.

Dette peger på, at der kan være både et menneskeligt og et økonomisk perspektiv i at investere i virksomme indsatser til unge, som har brug for særlig hjælp og støtte – som følge af forskellige risikofaktorer – til at komme i gang og godt videre i voksenlivet.

Det økonomiske potentiale er størst for unge i risikogruppen

Det budgetøkonomiske potentiale for det offentlige udgøres af de besparelser, kommunen, regionen og staten typisk opnår, hvis en ung i risikogruppen starter på en uddannelse eller kommer i beskæftigelse. Det kan både være direkte besparelser til for eksempel overførselsindkomster, eller mere indirekte besparelser til velfærdsydelser såsom sociale ydelser eller sundhedsydelser.

Dette potentiale er i vores analyse beregnet i Den Socialøkonomiske SØM. Metoden er beskrevet i boksen nedenfor.

Sådan beregnes det budgetøkonomiske potentiale

Det budgetøkonomiske potentiale er en opgørelse af, hvordan den offentlige økonomi kan blive påvirket over tid og på tværs af kommune, region og stat, når en gennemsnitlig borger i en målgruppe opnår et succesmål.

Potentialet bliver beregnet i fire trin.

Trin 1: Målgruppen afgrænses i nationale registerdata.

Trin 2: I kalenderåret efter, at personen indgår i målgruppen, opgøres det, hvorvidt personen har opnået succesmålet eller ej.

Trin 3: Vi følger målgruppens brug af offentlige ydelser og aktiviteter, så langt data rækker, og sammenligner dem, der opnår succesmålet, med dem, der ikke gør. Forskellen mellem de to grupper er et udtryk for konsekvensen af at opnå succesmålet. Forskellen beregnes ved hjælp af statistiske analyser, hvor vi tager højde for relevante forhold som køn, alder, uddannelse, socioøkonomisk status, diagnoser og tidligere brug af den pågældende ydelse. Vi opgør konsekvenserne for alle relevante ydelser og aktiviteter i fx dage, uger, timer mm. afhængigt af den enkelte konsekvens.

Trin 4: Hver konsekvens ganges med en pris. Summen af de økonomiske konsekvenser udgør det samlede potentiale for det offentlige.

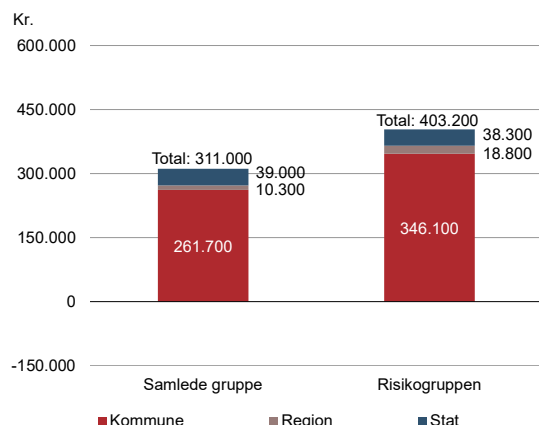
Det offentlige budgetøkonomiske potentiale siger udelukkende noget om, hvilke økonomiske ændringer der kan forventes, hvis en gennemsnitlig person i målgruppen opnår succesmålet. Det budgetøkonomiske potentiale siger ikke noget om, hvorfor borgeren opnår succesmålet, eller hvor mange i målgruppen, der opnår succesmålet som følge af en konkret indsats. Der er derfor ikke indregnet omkostninger til en konkret indsats. Beregningerne er således ikke kausale, men et udtryk for datamæssige sammenhænge (korrelationer) mellem at opnå et succesmål og efterfølgende brug af velfærdsydelser.

Analysen viser et væsentligt budgetøkonomisk potentiale for både kommuner, regioner og staten, når en ung kommer i uddannelse eller job. Dette gælder uanset, om den unge er i risikogruppen eller ej. Potentialet er dog størst for unge, der er i risikogruppen. For den samlede gruppe af unge uden uddannelse eller job er potentialet i gennemsnit beregnet til 311.000 kr. over en 8-årig periode. Til sammenligning er potentialet beregnet til 403.000 kr. over en 8-årig periode for de unge med mindst én risikofaktor for at forblive uden uddannelse eller job. Den økonomiske gevinst er størst for kommunerne, men der er også væsentlige gevinster for både regioner og staten, jf. Figur 1.

Figur 2 viser det budgetøkonomiske potentiale opdelt på forskellige velfærdsområder: sociale indsatser og ydelser, indkomstoverførsler, indsatser i beskæftigelsessystemet, skat, uddannelse og sundhedsydelser samt politi, retsvæsen og fængsler.

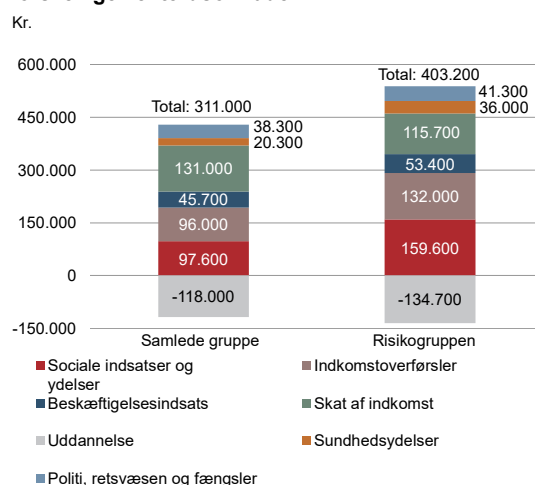
Figur 1

Budgetøkonomisk potentiale over 8 år opdelt på kommuner, regioner og stat

Figur 2

Budgetøkonomisk potentiale over 8 år opdelt på forskellige velfærdsområder

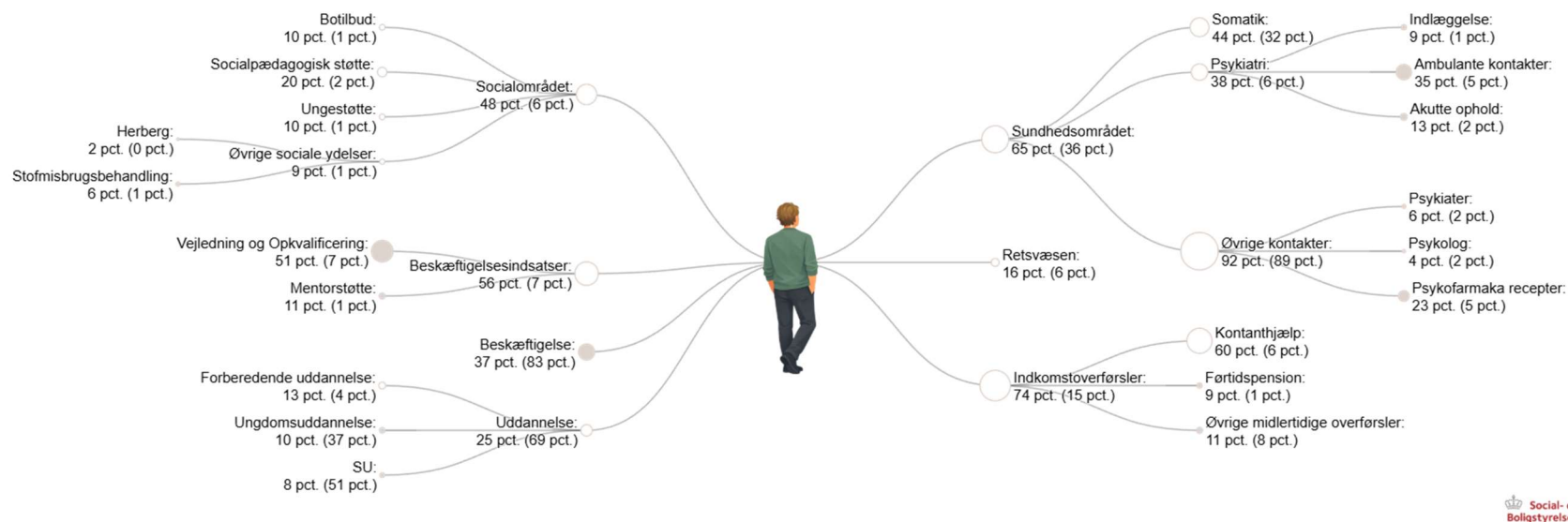
Anm.: Figurene viser, hvordan det budgetøkonomiske potentiale fordeler sig hhv. på tværs af aktører og velfærdsområder for både den samlede gruppe af unge uden uddannelse eller job og gruppen med mindst én risikofaktor. Der er valgt en 8-årig tidshorisont, fordi der for denne periode er dækkende data for alle velfærdsområder. Det budgetøkonomiske potentiale er opgjort i nutidsværdi i 2025-pl. Nutidsværdien er den samlede værdi af de tilbagediskonterede budgetøkonomiske gevinster for det offentlige over perioden, hvor diskonteringsrenten er sat til 3,5 pct. pr. år.

Kilde: Egne beregninger baseret på registerdata fra Danmarks Statistik og Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM).

Det er ikke overraskende, at det økonomiske potentiale er højere, når vi ser på de unge, der er i risiko for at forblive uden uddannelse eller job. Gennemsnitligt modtager flere af disse unge sociale indsatser og ydelser, ligesom flere modtager indkomstoverførsler. Der vil derfor over tid være en væsentligt større besparelse på disse områder forbundet med at hjælpe en ung i risikogruppen i gang med enten uddannelse eller job end for en ung i den samlede gruppe af unge uden uddannelse og job, jf. figur 3.

Figur 3

Unge i risikogruppens kontakt til det offentlige

Anm.: Figuren viser andelen af unge, der er i risikogruppen for at forblive uden uddannelse og job, og som har haft mindst én kontakt til det viste område i løbet af året. De hvide cirkler er overkategorier, som indeholder flere former for kontakter, og procentsatsen viser andelen, som har haft kontakt til mindst ét af de underliggende områder. Da personer kan have kontakt til flere områder inden for en overkategori, summerer procentsatserne ikke nødvendigvis til andelen med kontakt til overkategorien. Herudover er det ikke kontakter til alle områder, der indgår. For eksempel er ledsagerordning efter serviceloven ikke inkluderet, men eventuelle unge, der kun har modtaget denne ydelse inden for serviceloven, vil være inkluderet i den samlede andel med kontakt til socialområdet. Andelen af den samlede befolkning i alderen 18-24 år, der har haft mindst én kontakt til de samme områder, er angivet i parentes og fungerer som referencegruppe.

Kilde: Egne beregninger baseret på registerdata fra Danmarks Statistik og Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM).

Det er væsentligt at pointere, at det budgetøkonomiske potentiale ikke tager højde for de omkostninger, der vil være til indsatser, der skal hjælpe de unge med at starte uddannelse eller komme i job. Det må fx forventes i gennemsnit at være mere ressourcekrævende at hjælpe unge i risikogruppen end i den samlede gruppe. Der tages heller ikke højde for indsatsers succesrate, altså hvor mange unge der kommer i uddannelse eller beskæftigelse som følge af en konkret indsats. Den samlede vurdering af en konkret indsats bør derfor sammenholde det økonomiske potentiale med omkostninger til og effekt af den konkrete indsats.

Udgifter til uddannelse er en investering i den unge

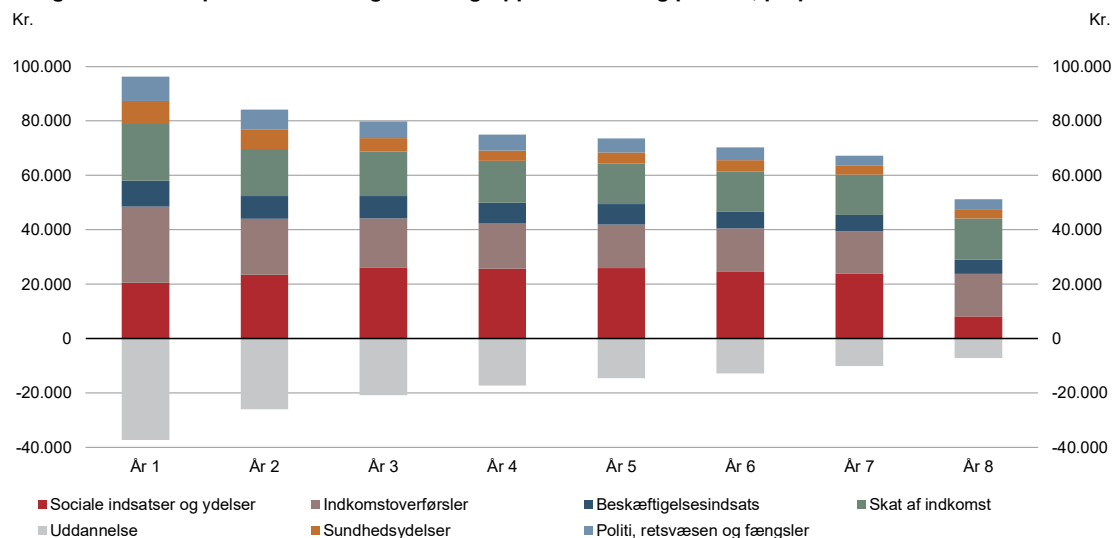
Selvom der er væsentligt øgede udgifter til uddannelse særligt i årene umiddelbart efter, at de unge kommer i uddannelse, så overstiger de budgetøkonomiske gevinster de øgede udgifter. Og mens uddannelsesudgifterne aftager over tid, ser de budgetøkonomiske gevinster for de øvrige velfærdsområder ud til at være varige.

Analysen viser samlet set et budgetøkonomisk potentiale på over 50.000 kr. pr. person i det første år efter, at en ung kommer i uddannelse eller job, og der bliver ved at være et samlet budgetøkonomisk potentiale i de efterfølgende år. Potentialet er på over 40.000 kr. otte år efter, den unge er kommet i uddannelse eller job, jf. Figur 4.¹

Konsekvenserne, når en ung kommer i uddannelse eller job, vedrører øgede udgifter til uddannelse, øgede skatteindtægter og sparede udgifter til indkomstoverførsler og indsatser i beskæftigelsessystemet. Samtidig ser der ud til at være afledte effekter såsom fald i brugen af sociale indsatser og ydelser, sundhedsydelser, og de unge har mindre kontakt til politi, retsvæsen og kriminalforsorgen.

¹ Faldet i det årlige potentiale for socialområdet skyldes databegrænsninger for registret HANDIC, hvorfor potentialet for blandt andet botilbud og socialpædagogisk støtte kan være underestimeret. Regressionerne kræver, at vi har et baselineforbrug for den pågældende ydelse, og registret findes først fra 2015 og først for alle kommuner fra 2018.

Figur 4

Budgetøkonomisk potentiale for unge i risikogruppen over 8-årig periode, pr. person

Anm.: Figuren viser, hvordan det budgetøkonomiske potentiale for risikogruppen fordeler sig over tid og velfærdsområder. Der er tale om både "direkte" (indkomstoverførsler, beskæftigelsesindsats, skat af indkomst og uddannelse) og "indirekte"/afledte konsekvenser af, at de unge kommer enten i uddannelse eller job. Opgjort i 2025-pl. og ikke tilbagediskonteret. Der er valgt en 8-årig tidshorisont, fordi der er dækkende data for alle velfærdsområder i den periode.

Kilde: Egne beregninger baseret på registerdata fra Danmarks Statistik og Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM).

Analysen er begrænset til at se på de budgetøkonomiske potentialer over en 8-årig periode som følge af, at der ikke er tilgængelige data på socialområdet over en længere periode. Det må formodes, at det budgetøkonomiske potentiale er højere, hvis der ses på en længere tidsperiode. Unge, der gennemfører en uddannelse, vil sandsynligvis opnå en højere livsindkomst end unge uden uddannelse og dermed på langt sigt også bidrage med mere, hvad angår skatteindtægter.

Det er dog vigtigt i fortolkningen af resultaterne at være opmærksom på, at det budgetøkonomiske potentiale ikke er udtryk for konkrete indsatsers rentabilitet, da denne afhænger af indsatsens omkostninger og effekt, som ikke er medregnet².

Det budgetøkonomiske potentiale er drevet af nogle få, men væsentlige ændringer

Det budgetøkonomiske potentiale er i høj grad drevet af nogle få, men væsentlige ændringer i den unges forbrug af velfærdsydelser samt af øgede skatteindtægter fra beskæftigelse.

For eksempel udgør øgede skatteindtægter fra beskæftigelse samt færre udgifter for det offentlige til kontanthjælp og ophold på midlertidige botilbud knap halvdelen af det budgetøkonomiske potentiale. Når en ung i risikogruppen kommer i enten uddannelse eller job, er de i gennemsnit over de efterfølgende otte år ca. 330 fuldtidsdage mere i beskæftigelse, de modtager i gennemsnit kontanthjælp i ca. 55 færre uger, og de opholder sig i gennemsnit ca. 30 dage mindre på midlertidige botilbud, jf. Tabel 2.

² Det er muligt at foretage business case-beregninger på målgruppen i SØM fra og med SØM v. 3.4. Her kan brugeren selv indregne omkostninger og effekt af indsatser til målgruppen.

Tabel 2

Udvalgte aktiviteter/ydelse, der bidrager mest til det 8-årige budgetøkonomiske potentiale

Aktivitet/ydelse	Konsekvenser	Enhed	Samlet, kr.	Kommune, kr.	Region, kr.	Stat, kr.
Beskæftigelse	329,7	Dage	111.600	48.300	0	63.300
Kontanthjælp	-55,4	Uger	75.700	61.800	0	13.900
Midlertidige botilbud	-30	Dage	67.600	61.000	0	6.600
Førtidspension	-20,5	Uger	47.000	27.300	0	19.600
Frihedsberøvelse	-18,8	Dage	30.100	0	0	30.100
Soc.pæd. støtte i eget hjem	-127,8	Dage	26.800	24.900	0	1.900
Soc.pæd. støtte i botilbudslignende tilbud	-13,9	Dage	24.600	22.700	0	1.800
Vejledning og opkvalificering	-238,3	Timer	23.700	22.200	0	1.500
Psykiatrisk sygehusindlæggelse	-6,1	Dage	23.000	13.800	9.200	0
Fleksløntilskud	-4,7	Uger	18.200	9.100	0	9.100

Anm.: Tabellen viser de ti aktiviteter/ydelse, der bidrager mest til det budgetøkonomiske potentiale over de efterfølgende 8 år, når der både tages højde for, hvilke konsekvenser det har for aktiviteten/ydelsen, at den unge kommer i uddannelse eller beskæftigelse, og hvad "prisen" på de forskellige konsekvenser er, fx hvad en uge på uddannelseshjælp koster det offentlige, og hvad en dag med ophold på et midlertidigt botilbud koster det offentlige. Der er kun medtaget konsekvenser, hvor forskellene i aktiviteter/ydelse er statistisk signifikante. Statistisk signifikans bruges til at afgøre, om en forskel er så væsentlig, at den næsten ikke kan skyldes tilfældighed.

Kilde: Egne beregninger baseret på registerdata fra Danmarks Statistik og Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM).

Det er ikke overraskende, at øget beskæftigelse og dermed besparelser på indkomstoverførsler udgør nogle af de væsentligste budgetøkonomiske ændringer for det offentlige, da det er direkte konsekvenser af, at den unge kommer i enten uddannelse eller job. Der er også en væsentlig besparelse på førtidspension. Beregningerne viser, at de unge, der kommer i uddannelse eller job, i gennemsnit tilkendes førtidspension sjældnere i de følgende år end de unge, der ikke kommer i uddannelse eller job.³

Det er også forventeligt, men dog stadig et væsentligt opmærksomhedspunkt, at der er afledte konsekvenser på socialområdet i form af mindre støtte i eget hjem, mindre brug af botilbud samt mindre brug af psykiatrien på sundhedsområdet, når den unge kommer i enten uddannelse eller job. Det peger på, at det at komme i gang med en uddannelse eller i beskæftigelse ofte vil være medvirkende til, at unge bliver bedre til at mestre en hverdag med et mindsket behov for hjælp og støtte i det daglige.

Potentialet er større ved beskæftigelse end ved uddannelse, men...

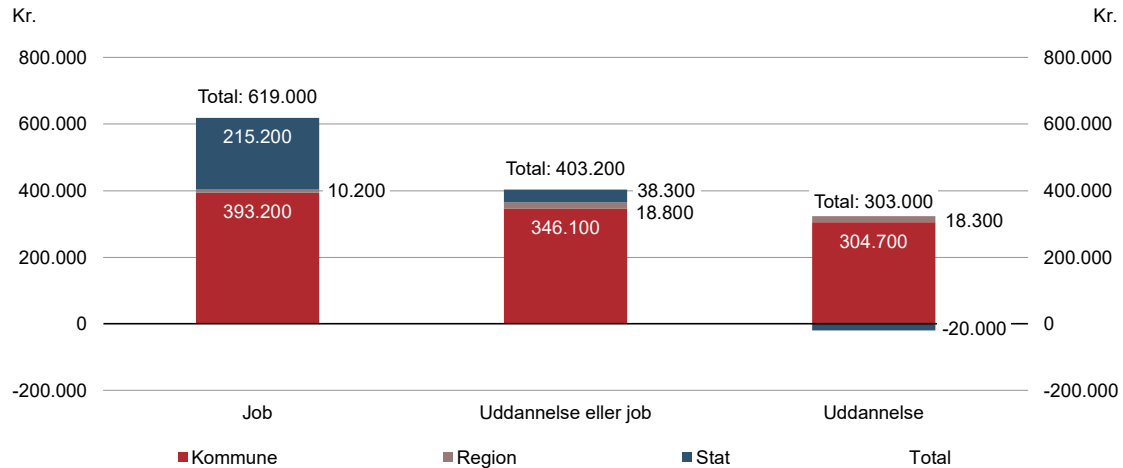
Der er relativt stor forskel på det økonomiske potentiale afhængigt af, om de unge kommer i uddannelse eller job. Det økonomiske potentiale er, set over en 8-årig periode, væsentligt højere, når en ung kommer i beskæftigelse frem for uddannelse. Samtidig fordeler det budgetøkonomiske potentiale sig forskelligt mellem kommune, region og stat, afhængigt af om de unge kommer i uddannelse eller job.

³ Det kan ikke på baggrund af analysen entydigt konkluderes, at det udelukkende er det at komme i uddannelse eller job, der er årsagen til besparelsen på førtidspension. De unge, der ikke opnår uddannelse eller job kan have bagvedliggende udfordringer, der både påvirker, om de kommer i uddannelse eller job og om de senere får førtidspension. Beregningerne kontrollerer dog for en lang række bagvedliggende faktorer, der søger at tage højde for denne "omvendte kausalitet". For nærmere detaljer henvises til SØMs dokumentationsrapport.

For en ung med mindst én risikofaktor, der kommer i job, er det beregnede budgetøkonomiske potentiale på ca. 620.000 kr. Her er gevinsterne store for både kommune og stat. For en ung, der kommer i uddannelse, er potentialet lidt over 300.000 kr., hvor det hovedsageligt er kommunen, der opnår en gevinst, jf. Figur 5.

Figur 5

Budgetøkonomisk potentiale over 8 år ved overgang til job og/eller uddannelse, opgjort pr. person

Anm.: Figuren viser, hvordan det budgetøkonomiske potentiale fordeler sig på tværs af aktører for gruppen med mindst én registreret risikofaktor, når opdelingen i succes/ikke-succes er job eller uddannelse samt uddannelse eller job fra forrige afsnit. Begge beregninger er foretaget ved at sammenligne med unge, der stadig er uden uddannelse eller job. Det 8-årige potentiale er opgjort i nutidsværdi i 2025-pl. Nutidsværdien er den samlede værdi af de tilbagediskonterede budgetøkonomiske gevinster for det offentlige over perioden, hvor diskonteringsrenten er sat til 3,5 pct. pr. år.

Kilde: Egne beregninger baseret på registerdata fra Danmarks Statistik og Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM).

Forskellen på potentialet afhænger af, om de unge kommer i uddannelse eller job, skyldes de forskellige afledte konsekvenser af henholdsvis at komme i job og i uddannelse. Når de unge kommer i job, bidrager de fra dag ét med markant øgede skatteindtægter på op mod 50.000 kr. årligt. Samtidig er de gennemsnitlige udgifter til uddannelse yderst begrænsede set over en 8-årig periode. Når de unge i stedet kommer i uddannelse, er der samlet set ca. 170.000 kr. i øgede uddannelsesudgifter set over en 8-årig periode. Unge, der gennemfører en uddannelse, vil dog sandsynligvis opnå en højere livsindkomst end unge uden uddannelse og dermed på langt sigt også bidrage mere i skatteindtægter. Med andre ord ville billedet kunne ændre sig ved en tidshorisont på eksempelvis 20 år.

Referencer

Beskæftigelsesministeriet (2024). *FAKTA – Målgruppen for Ungeløftet*.

Børne- og Undervisningsministeriet & Finansministeriet (2024). *Analyse af potentialet i gruppen af unge uden uddannelse eller beskæftigelse*.

Social-, Bolig- og Ældreministeriet (2024). Unge uden uddannelse og job - udsathed og mobilitet. *Velfærdspolitisk Analyse* (39).

Bolvig, Iben (2023). *Unge uden job og uddannelse – Definitioner, målgruppestørrelser og karakteristika*. København: VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.

Data og definitioner

Unge uden uddannelse og job

Afgrænsning af "Unge uden uddannelse og job" følger Social-, Bolig- og Ældreministeriet (2024), og omfatter unge, der pr. 1. oktober i året:

- 1) Har været tilmeldt den danske grundskole på 8., 9. eller 10. klassetrin
- 2) Ikke er i gang med en uddannelse, fx grundskole, gymnasial uddannelse, erhvervsuddannelse, forberedelse grunduddannelse (FGU), særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU) eller videregående uddannelse.
- 3) Ikke har gennemført en kompetencegivende ungdomsuddannelse eller en uddannelse på højere niveau. Uddannelser som eksempelvis FGU og STU medtælles ikke som kompetencegivende ungdomsuddannelser.
- 4) Ikke modtager SU
- 5) Ikke modtager førtidspension
- 6) Ikke er lønmodtager med en beskæftigelsesgrad på minimum 48 pct., svarende til 18 timer om ugen. Inkluderer også støttet beskæftigelse.

Definitionen afviger dog fra Social-, Bolig- og Ældreministeriet (2024) ved:

- 1) Kun at omfatte personer over 18 år for at passe ind som voksenmålgruppe i SØM.
- 2) Ikke at medtage personer, der modtog førtidspension minimum halvdelen af det første år de fyldte 18 år.

Målgruppen er afgrænset til årene 2008-2023. Hvis en person indgår i målgruppen i mere end ét kalenderår, udvælges der tilfældigt ét af disse kalenderår.

Unge i risiko for at forblive uden job og uddannelse

"Unge i risiko for at forblive uden uddannelse eller job" omfatter unge uden uddannelse og job, jf. ovenstående, med minimum én af følgende risikofaktorer:

- Den unge har været anbragt uden for hjemmet i alderen 0-17 år, jf. Børn og Unge anbragte forløbsregister (BUAF)
- Den unge har op til opgørelsesåret modtaget en diagnose relateret til en kognitiv funktionsnedsættelse, Landspatientregistret (LPR2 og LPR3), Sundhedsdatastyrelsen, herunder:
 - Udviklingshæmning, autisme, ADHD, cerebral parese, erhvervet hjerneskade, demens og øvrige udviklingsforstyrrelser
- Den unge har op til 5 år før opgørelsesåret modtaget en diagnose relateret til en psykisk lidelse i Landspatientregistret (LPR2 og LPR3), Sundhedsdatastyrelsen, herunder:
 - Depression, angst, OCD, spiseforstyrrelse, personlighedsforstyrrelse (eksklusiv borderline)
- Den unge har op til 5 år før opgørelsesåret modtaget en diagnose relateret til en psykisk lidelse i Landspatientregistret (LPR2 og LPR3), Sundhedsdatastyrelsen, herunder:
 - Skizofreni og psykoser, mani og bipolar lidelse og borderline
- Den unge har i opgørelsesåret modtaget en stof- eller alkoholrelateret diagnose, Landspatientregistret (LPR2 og LPR3), Sundhedsdatastyrelsen.

Succesmål

Den unge er ikke en del af "Unge uden uddannelse eller job" det efterfølgende år.